



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 651/2024
28.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Бојане Пауновић, Биљане Синановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Такач Шандора, због продуженог кривичног дела обљуба са дететом у покушају из члана 180. став 1. у вези члана 61. и 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Такач Шандора, адвоката Владимира Ђурђевића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1-811/23 од 17.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2024. године, већином гласова донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Такач Шандора, адвоката Владимира Ђурђевића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1-811/23 од 17.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 129/21 од 08.07.2022. године, окривљени Такач Шандор оглашен је кривим да је извршио продужено кривично дело обљуба са дететом у покушају из члана 180. став 1. у вези члана 61. и 30. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 10 година, у коју се урачунава време проведено у притвору почев од 05.03.2020. године, када је лишен слободе, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. Истом пресудом, одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву и накнади нематеријалне штете на начин ближе одређен изреком пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-811/23 од 17.04.2024. године, делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног Такач Шандора и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 129/21 од 08.07.2022. године је преиначена у делу чињеничног описа радње извршења кривичног дела које је окривљеном стављено на терет и одлуке о казни, тако да је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног Такач Шандора, са личним подацима као у првостепеној пресуди огласио кривим за кривично дело обљуба са дететом у покушају у продуженом трајању из члана 180. став 1. у вези члана

30. и члана 61. Кривичног законика и осудио га на казну затвора у трајању од 7 година у коју се урачунава време проведено у притвору од 05.03.2020. године, па до упућивања у завод за извршење кривичних санкција. У ставу два изреке пресуде, жалба браниоца окривљеног Такач Шандора у преосталом делу, жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и жалба пуномоћника малолетне оштећене одбијене су као неосноване и у непреиначеном делу првостепена пресуда је потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1-811/23 од 17.04.2024. године захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Такач Шандора, адвокат Владимир Ђурђевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, другостепену пресуду укине и списе предмета врати другостепеном суду на поновно одлучивање или да другостепену пресуду преиначи, тако да окривљеног ослободи од оптужбе за дело које му је стављено на терет.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је доношењем другостепене пресуде учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер из описа радње извршења произилази да је окривљени само тражио да га оштећена орално задовољава без предузимања било које радње у циљу реализације, те из такве радње не произилазе елементи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим па самим тим дело описано у изреци побијане пресуде није кривично дело, односно по наводима браниоца не ради се о покушају извршења предметног кривичног дела.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани и исти су већ били предмет оцене другостепеног суда, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 12. образложења пресуде које и овај суд прихвата и на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић